

Ikt. sz.: NJB-42/13-8/2022.

NJB-8/2022. sz. ülés
(NJB-8/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2022. november 29-én, kedden, 11 óra 02 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/2031. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>A Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló T/1877. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	18
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Az Országos Fogyatékosügyei Programban foglalt célok időarányos teljesítéséről (2015-2020) címmel benyújtott B/520. számú beszámoló</i>	19
<i>Fülöp Attila tájékoztatója</i>	20
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	21
<i>Fülöp Attila reagálása</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	25
<i>A szociális dolgozók társadalmi és anyagi megbecsüléséről szóló H/2010. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	26
<i>Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	27
<i>Gy. Németh Erzsébet reagálása</i>	28
<i>Határozathozatal</i>	29
<i>A Roma Koordinációs Tanács üléseire tanácskozási joggal rendelkező állandó meghívott delegálása</i>	29
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Egyebek</i>	30
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2031. szám)
(Kormány - belügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1877. szám)
(Kormány - pénzügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
Uniós napirendi pont!
3. Az Országos Fogyatékosügyi Programban foglalt célok időarányos teljesítéséről (2015-2020) címmel benyújtott beszámoló (B/520. szám)
(Kormány - belügyminiszter)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
4. A szociális dolgozók társadalmi és anyagi megbecsüléséről szóló határozati javaslat (H/2010. szám)
(Varga Zoltán, Arató Gergely, Dr. Komáromi Zoltán, Gy. Németh Erzsébet, Varju László (DK) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A Roma Koordinációs Tanács üléseire tanácskozási joggal rendelkező állandó meghívott delegálása
(Az 1102/2011. (IV.15.) sz. Korm.határozat 5. pont ad) alpontja alapján)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
 Bartos Mónika (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz)
 Dr. Mészáros Lajos (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Sztojka Attila (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
 Varga Ferenc (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) Kovács Sándornak (Fidesz)
 Dr. Pesti Imre (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Nacsa Lőrinc (KDNP) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz) távozása után Bartos Mónikának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Takács Péter, a Belügyminisztérium államtitkára
 Fülöp Attila, a Belügyminisztérium államtitkára
 Peregi Zsolt Gergely, a Pénzügyminisztérium főosztályvezetője
 Dr. Schlammadinger József, a Belügyminisztérium osztályvezetője
 Dr. Kincses Gyula, a Magyar Orvosi Kamara elnöke
 Gy. Németh Erzsébet (DK) előterjesztő

Megjelentek

Jeviczki Melinda, a Belügyminisztérium jogi szakreferense
 Nagy Imre, a Pénzügyminisztérium vezető-kormányfőtanácsosa
 Prohászka Csaba, a Belügyminisztérium főosztályvezetője
 Dr. Horváth Anikó, a Pénzügyminisztérium osztályvezetője
 Dr. Somogyi Andrea, a Pénzügyminisztérium osztályvezetője
 Dr. Álmos Péter Zalán, a Magyar Orvosi Kamara alelnöke
 Dr. Horváth Csilla, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara főtitkára
 Dr. Kunetz Zsombor orvos-egészségügyi szakértő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tizenegy óra elmúlt. Ha minden igaz, akkor a jelenléti ívet is rövidesen megkapjuk, tehát a bizottság érdemben el tudja kezdeni a munkáját. Nagy-nagy tisztelettel köszöntök mindenkit. Úgy látom, szép számmal összejöttünk. Nagyon boldog is vagyok emiatt, hiszen nagyon fontos, az ország és a magyar társadalom sorsát, jövőjét érintő kérdésekről fog a mai nap a bizottság vitázni, illetve dönteni. Nagyon bízom benne, hogy a mai nap olyan döntések születnek, amely az országunkat, Magyarországot ebben a végtelenül nehéz szociális, társadalmi és gazdasági krízisben előrébb viszi, nem pedig hátráltatja. Kívánok mindenkinek a mai munkájához kitartást, erőt és sok sikert! Nagy-nagy tisztelettel köszöntöm a megjelent meghívottjainkat. Tisztelettel köszöntöm a kormány részéről megjelenteket, illetve az Országgyűlés Hivatalának dolgozóit is.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Néhány helyettesítés van: dr. Kovács Józsefet Kovács Sándor fogja helyettesíteni a mai nap folyamán, dr. Pesti Imrét Selmeczi Gabriella, Nacsa Lőrinc alelnök urat pedig Mészáros Lajos képviselő úr. Más helyettesítést én nem látok.

Nagyon bízom benne, hogy a kiküldött meghívóban szereplő napirendet mindenki megkapta, át tudta tanulmányozni, értelmezni is tudta. Kérem, hogy az, aki a mai ülés napirendjét elfogadja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)*

A bizottság jelenlévő tagjai egyhangúlag elfogadták a mai napirendünket, ezért ellenpróbát nem is kérek.

Egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/2031. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Megkezdjük a napirendi pontok tárgyalását. Rátérünk az 1. napirendi pontra, amely az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/2031. számú törvényjavaslat részletes vitája. A kormány képviseletében köszöntöm Takács Péter államtitkár urat és munkatársait. Köszöntöm továbbá Kincses Gyulát, a Magyar Orvosi Kamara elnökét, illetve dr. Horváth Csilla főtitkár asszonyt a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara képviseletében és utoljára, de nem utolsósorban dr. Kunetz Zsombor orvos-egészségügyi szakértőt. Jelzem, hogy dr. Kincses Gyula és a Magyar Orvosi Kamara írásban jelezte számomra, hogy hozzá kíván szólni majd a napirendi ponthoz. Kérését a vita megfelelő szakaszában természetesen szavazásra fogom bocsátani.

A részletes vita első szakaszát ezzel megnyitom, melynek keretében a bizottság meg kívánja vizsgálni, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőnek a kormány képviselőjének adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Nagy tisztelettel köszöntök én is mindenkit. A kormány álláspontja az, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrend egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai részéről a vita ezen szakaszában kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok hozzászólási igényt. Mivel egyáltalán nincs hozzászólás, ezért a részletes vita első szakaszát lezárom.

Most a képviselői módosító javaslatok megtárgyalása következik. A kiosztott háttéranyagok alapján fogunk tárgyalni, és mielőtt megkezdenénk az indítványok tárgyalását, javaslom, hogy a bizottság adjon szót dr. Kincses Gyulának, a Magyar Orvosi Kamara elnökének.

Erről szavazni fogunk. Ki az, aki támogatja a javaslatomat? *(Szavazás.)* Örömmel jelenthetem be, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a javaslatomat. Megadom a szót dr. Kincses Gyula elnök úrnak. Elnök úr, kérem, hogy foglaljon helyet, és öné a szó.

DR. KINCSES GYULA elnök (Magyar Orvosi Kamara): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves bizottsági Tagok és Kollégák! A Magyar Orvosi Kamara pozitívumnak tartja azt, hogy a kormány hozzáfog az egészségügy átalakításához. Orbán Viktornak írt levelünkben is leírtuk azt, hogy ez a fajta szerkezet... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Miniszterelnök úr!)* A miniszterelnök úrnak is leírtuk, hogy időről időre hozzá kell igazítani az ellátórendszer szerkezetét és működését a megváltozott technológiai és betegségi viszonyokhoz.

Örülünk, hogy a törvény benyújtásra került, és a parlamenti vita megnyugtatót bennünket a tekintetben, hogy a Magyar Orvosi Kamara egy alapos és objektív elemzést írt, hiszen mindkét parlamenti oldal számtalanszor visszahivatkozta a kamara véleményét, azaz mi leírtuk a benne rejlő, az általunk benne vélt kockázatokat és azokat az előnyöket, amelyeket ez a törvénytervezet hozhat. Ezek szerint ezt jól foglaltuk össze.

Miután jó néhány dologban, de inkább úgy fogalmazok, hogy néhány dologban az államtitkár úrral nem tudtunk megegyezésre jutni, pár részletkérdésben, ezért az Orvosi Kamara módosító indítványokat juttatott el Rétvári Bence államtitkár úrhoz, kérve azok benyújtását. Ezek realista megfogalmazások. Nincs költségvetési vonzata a javaslatainknak, és a javaslatunk alapvetően úgy a kormányzatnak, mint az orvostársadalomnak, egyaránt érdeke.

Azt látni kell, részint történelmi vagy történeti példák, részint a szomszédokban zajló történések alapján, hogy az egészségügy mindenütt egy kritikus kérdés, mindenütt valamilyen forrongás van, és általában minden egészségügyi változásnak megvan a politikai, tartalmi kockázata. Mi azt gondoljuk, hogy a ma meglévő, de törékeny ágazati munkabéke megőrzése fontos feladat, és a módosító indítványaink egy része a törvényben levő olyan javításokat szolgál, ami a kormányzattal közös érdek, a másik része pedig az ágazati munkabékét kívánja stabilizálni.

Azt gondolom, hogy ha a politika referenciapontnak tekintette a MOK véleményét, és köszönjük, hogy a parlamenti vitában ez ilyen súllyal jött vissza mindkét oldalról, akkor azt kérjük, hogy az ellátásbiztonság, illetve az ágazati munkabéke megőrzése érdekében a tisztelt képviselő hölgyek és urak támogassák a MOK javaslatait. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen dr. Kincses Gyulának, a Magyar Orvosi Kamara elnökének építő jellegű hozzászólását. Azt kérem, doktor úr, hogy nyugodtan maradjon ebben a székben, hiszen a bizottsági döntés lehetőséget ad arra, hogy a vita további szakaszában is részt vegyen, és akár hozzászóljon, akár reagáljon a vita későbbi részében is.

Ezennel rátérünk a módosító javaslatok megtárgyalására. A kiosztott háttéranyag 1. pontjában Kanász-Nagy Máté javaslata található. Elsőként a kormány álláspontját kérdezem a módosító indítványról. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. A Kanász-Nagy Máté által benyújtott módosító indítványt tartalmilag jónak gondoljuk, egyébként egyezik is az Orvosi Kamara Belügyminisztérium felé benyújtott módosító javaslatának egyik pontjával, tehát tartalmilag támogatandónak tartjuk. Azonban minekutána az Orvosi Kamara módosító javaslatait a szaktárca áttekintette, abból a TAB módosító melléklet 2. számú mellékletében látható módosításokat át is vezetnénk, ezek közül az egyik kormányzati módosítóként tartalmilag egyezve, de más formátumban be fog kerülni a Ház elé, úgyhogy a módosítót ily módon nem támogatjuk, de nem tartalmi, hanem formai okok miatt.

ELNÖK: Tisztelt Államtitkár Úr! Egy kérdésem lenne: ön most a tárca vagy a kormány álláspontját képviseli?

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Tárcaálláspontot képviselek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát ezennel megnyitom. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Olybá tűnik, hogy hozzászólási igény nincs. A módosító javaslat megvitatását ezennel lezárom.

Ki az, aki a módosító javaslatot támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nincs ilyen.

A tisztelt bizottság nem fogadta el a módosító javaslatot.

Rátérünk a háttéranyag 2. pontjára, Komáromi Zoltán alelnök úr, képviselőtársam és képviselőtársainak indítványáról fogunk beszélni. A javaslatnak a megjegyzésben feltüntetett összefüggő pontjairól együttesen tárgyalunk majd és döntünk, tehát a 2., 3., 4., 6., 7., 8. és 11. pontokról. A kormány álláspontját kérdezem a módosító indítványról. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Elnézést kérek, csak nálam más számozás volt a felkészítő anyagban, mint a módosítóban, a 2., 3., 4., 6., 7., 8. és 11. pontok, ezek lényegében az Orvosi Kamara által benyújtott javaslatok. Ezek közül a tárcaálláspont a következő: a lakóhelytől eltérő munkavégzés kijelölése esetén az utazási többletköltséget illetően a javaslatot nem támogatjuk, ugyanis úgy gondoljuk, hogy az Eszjtv. háttérjogszabályában, a munka törvénykönyvében ez jelenleg is így van, azaz a munkáltató köteles a munkavállalónak azt a költségét megtéríteni, amely a munkaviszony teljesítésével indokoltan felmerül. Tehát ez a törvényi garancia a munka törvénykönyvében fellelhető, úgyhogy ezt nem támogatjuk.

Garanciális és kompenzációs szabályt építene be a másik javaslat a munkáltatók érdekében, illetve alkalmazni szeretné az Eszjtv. szabályait. Ez a törvényjavaslatban jelenleg szereplő feltételnek megfelelő garanciát és kompenzációt jelentene az eddig egészségügyi szolgálati jogviszonyban dolgozó szakápolók további bérezéséről. Az ő bérezésük nem csökkenhet, és a javaslat duplikációt is okozna a módosító javaslat elfogadásával, úgyhogy ezt nem támogatjuk.

A praxisjogot vevő kijelölésének a jogát illető javaslattal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy az Orvosi Kamara által benyújtott javaslat esetében ezt mi kezeltük, a sorrendiségre tekintettel ezzel egyetértünk. A praxis-alapkezelőt jelenleg még nem hoztuk létre, tehát technikailag nem látjuk keresztülvihetőnek, így ezt a módosító

javaslatot ebben a formában nem támogatjuk. Kormánypárti módosítóként a TAB módosító 2. mellékletében viszont a praxisjog elidegenítésének a sorrendjét az Orvosi Kamara által javasolt sorrendnek megfelelően kezeljük.

A következő javaslat egyértelműsíti, hogy a praxisjogot folytatni kívánó orvossal szerződést kell kötni. Itt a szerződési időket kell figyelembe venni, amikor a szerződés az önkormányzat és az orvos között lejárt. A jelenlegi jogszabályi keretek ugyanúgy az önkormányzati autonómiából következően egy önkormányzati döntést tartanak fenn. Ezen mi nem kívánunk változtatni, tehát az önkormányzatnak legyen beleszólása abba, hogy a szerződés lejártá után kíván-e a praxisjogot gyakorló orvossal együttműködni. Ezt a javaslatot nem támogatjuk.

A praxisközösség fogalmába felveszi a következő javaslat, hogy bizonyos olyan tevékenységeket is lehessen végezni, ami a járóbeteg-szakellátóknál volt eddig csak végezhető. Ez kimondott kormányzati cél volt, hogy a praxisközösségeket olyan helyzetbe hozzuk, hogy eddig csak szakellátás keretében igénybe vehető terápiákat tudjanak kezdeményezni, olyan vizsgálatokat tudjanak indikálni, amelyek eddig csak szakrendelésen vagy járóbeteg-szakellátásban voltak elérhetők. Az Orvosi Kamara javaslatának helyt adva ennek megfelelően kormánypárti módosítót nyújtottunk be erre. Tehát tartalmilag a módosítóval egyetértünk, de a technikai jelleg miatt nem fogjuk tudni támogatni.

A mentőszolgálat kijelölésével kapcsolatos módosító javaslat az orvosi ügyeket illetően ellentétes a jogalkotói szándékkal, másrészt megítélésünk szerint egy jogbizonytalanságot eredményezne, és ezért ezt a módosítót nem támogatjuk, nem szeretnénk külön jogszabályban rendelkezni. Jelen jogszabályi keretek között szeretnénk az Országos Mentőszolgálatot az ügyeleti tevékenység szervezésére kijelölni.

Az utolsó pedig eltörölné az egészségügyi dolgozók minősítésére vonatkozó javaslatokat és az orvosi bérben való differenciálást. Ezt a módosító javaslatot nem tudjuk támogatni. A lakossági igénynek megfelelő módon szeretnénk egy rugalmasabb lehetőséget adni a munkáltatók kezébe arra vonatkozóan, hogy a béreltérítés objektív paraméterek mellett az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény hatálya alá tartozók, mind az orvos, mind az egészségügyi szakdolgozók körében megvalósuljon, lefelé kisebb mértékben, maximum 20 százalékos mértékben, felfelé 40 százalékos mértékben.

A későbbiekben a kamarákkal a minősítés munkáltató által elvégzett kritériumait szeretnénk pontosítani egy objektív eltérítési szabályrendszer mentén, és nem támogatjuk a módosító indítványt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ha jól értelmezem, összességében és egészében a hétből egyetlen módosító indítványt sem támogat a kormány ebben a formájában. Egyben tájékoztatom a bizottságot, hogy a módosítást jegyző képviselőknek lehetőségük van a vitában részt venniük, tehát azoknak a képviselőknek is, akik nem a bizottság rendes tagjai.

Nyilván államtitkár úrnak igaza van abban, hogy a Magyar Orvosi Kamara módosító javaslatait vette a nevére úgymond a Demokratikus Koalíció, hiszen fontosnak gondoljuk és érezzük azt, hogy megjelenjenek hiteles orvosszakmai szervezetek véleményei a bizottság előtt akár ebben a pillanatban is. Természetesen továbbra is fenntartom azt a lehetőséget dr. Kincses Gyula számára is, hogy amennyiben kíván, akkor reagálhat a vita bármely szakaszában az itt elhangzottakra. Köszönöm szépen.

A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Megadnám a szót a módosítók egyik jegyzőjének. Gy. Németh Erzsébetnek. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, ha jól értem, ahogy bizottsági elnök úr mondta, a háttéranyag 7. pontját, ezt az egy pontot támogatják valamilyen más formában a Törvényalkotási Bizottság elé. Akkor ebben teljesen biztos lehet a Népjóléti Bizottság, államtitkár úr, hogy ezt a kormány, illetve a tárca így gondolja.

Azt gondolom, és szeretném a továbbiakban is a tisztelt bizottság számára egyértelművé tenni, hogy ha már itt érezhető egy összhang a Magyar Orvosi Kamara és a parlamenti patkó két oldala között, miszerint szakmailag vagy szakmai vélemény szintjén az Orvosi Kamara álláspontját elfogadja az Országgyűlés mindkét oldala, akkor én azt javasolnám, hogy ez szavazásban is nyilvánuljon meg. Úgy, ahogy elnök úr elmondta, ezeket a módosító indítványokat a Demokratikus Koalíció képviselői egyértelműen az Orvosi Kamara ajánlásai és javaslati alapján fogalmazták meg és nyújtották be. Tehát én azt szeretném kérni kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a módosítóindítvány-csomagot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Reagálás, hozzászólás van-e kormánypárti oldalról? *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Ha jól értem - és tisztázzuk ezt -, a szakmai egyetértés valóban mind a két oldalról megvan. A képviselő asszonynak mondom, hogy jelen formájában ezek a módosító javaslatok azért nem támogathatók, mert bizonyos formai hiátusok voltak. Ami az Orvosi Kamarát illeti, az Orvosi Kamara módosító javaslatait pedig a minisztérium adta be a TAB formájában, tehát a TAB-on keresztül próbálja meg. Tehát ha nem itt szavazunk egyben, akkor a TAB módosító javaslatában megvalósul az a fajta álom, ami valóban szakmai alapon nyugvó, a parlamenti patkó mindkét oldalát élvező politikai pártok akaratát fejezi ki, kivéve azt az egyet, amit államtitkár úr kategorikusan nem támogatott, mert a munka törvénykönyve rendelkezik erről a dolgról. Jól értelmezem-e ezt a kifogást?

ELNÖK: Gy. Németh Erzsébetnek adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Én úgy értettem államtitkár úr szavait és a tárca álláspontját, hogy egyet támogat, a 7-est ezekből, amelyeket itt felsoroltunk. Van, amire utána esetleg van mód, hogy a Törvényalkotási Bizottság elé egy módosító indítványt nyújt be a többségi frakció, és a többit, azt mondta államtitkár úr, hogy nem támogatja. A „formai hiányosságok” kifejezés, azt hiszem, nem hangzott el államtitkár úr beszédében vagy hozzászólásában.

Tehát én azt gondolom, hogy ha abban van konszenzus - és ezt nagyon szeretném egyértelművé tenni - a Magyar Orvosi Kamara elnöke szerint, hogy az általuk megfogalmazott javaslatokat mind a két oldal elfogadja, akkor én azt szeretném kérni, hogy mivel a DK módosító javaslati a MOK javaslati alapján készültek, akkor bátran és nyugodtan szavazzák ezt meg most itt a fideszes és KDNP-s képviselők. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyilván nem akarok részt venni a vitában bizottsági elnökként, de az egyik jegyzőként azért mégiscsak hadd mondjam el, hogy az a lehetőség fennáll, hogy a TAB helyett, amiről tudjuk, hogy különleges forma, hiszen ott a vitának csak korlátozott lehetősége van, akár a módosító módosítóit is javasolhatják. Bízom benne, hogy a Demokratikus Koalíció képviselői, sőt a MOK jelenlévő elnöksége is ezt be fogja fogadni, de ha jól láttam, a kormány részéről jelentkezett államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Igen, valóban nem a formai, hanem a technikai szót használtam. Összefoglalom akkor még egyszer. Amit tartalmilag is támogatni tudunk, és amit a tárca tartalmilag elfogadhatónak tart a MOK javaslataiból, az a praxis elidegeníthetőségére vonatkozó sorrendiség úgy, hogy a praxis-alapkezelőt még nem hoztuk létre, tehát a javaslat második részével most nem tudunk foglalkozni.

Egyébként ez 2028-ban lesz első körben esedékes, így a törvény szövege alapján 2028-ig kell felülvizsgálni azt, hogy a méret- és földrajzi paramétereknek meg nem felelő kis létszámú, de betöltött és máshol nem helyettesítő praxisok sorsát rendezzük. Ez 2028-ban jön elő először. Ezzel nem vagyunk elkésve. Tehát a praxis-alapkezelő létrehozása egyébként a terveink között szerepel, de most még nincs, ezért nem tudjuk elfogadni ezt a részét.

Amit teljes egészében támogatni tudunk az Orvosi Kamara javaslataiból, az az, hogy bizonyos szakellátáshoz kötött tevékenységeket a praxisközösségek az alapellátás szintjén is nyújtani tudjanak a későbbiekben. A jogi koordinációról a jelenlévő kollégám jelezte, hogy azért nem a kamara formájában nyújtjuk be kormánypárti TAB-módosítóként, merthogy fogalmazási, pontatlansági és helyesírási hiba szerepel benne, ezért megy teljes kormányzati támogatással.

Az eltérő helyen történő munkavégzést, úgy gondoljuk, a munka törvénykönyve, mint az Eszjtv. háttérjogszabálya rendezi, nincs szükség duplikációra a jogrendben, ezt nem támogatjuk.

A garanciális szabályra vonatkozó rész: a szakápolásban dolgozók gondoskodáspolitikája részére történő átvételek elegendőnek tartjuk a mostani törvényi garanciát, miszerint az illetményük nem csökkenhet, és duplikációhoz vezetne, ezért ebben a formában ezt sem támogatjuk.

A praxisátvételtől beszéltem. Hogy az önkormányzatnak a szerződés lejártakor lehessen beleszólása abba, hogy ki a terület háziórvosa, az egy érthető önkormányzati igény, tehát az erre vonatkozó javaslatot sem a kamara, sem a DK részéről nem tudjuk támogatni.

Az állami mentőszolgálat kijelöléséhez ragaszkodnánk. Nem szeretnénk külön jogszabályban újra visszatérni ehhez, tehát ezt sem tudjuk támogatni.

A minősítésre vonatkozó módosításban pedig úgy látjuk, hogy szükség van a lefelé történő béreltérítésre is, tehát azt sem tudjuk támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyetlen kérdésem lenne nekem is, és tényleg köszönöm a pontosítást. Azokkal a pontokkal kapcsolatban, amelyekre ön azt mondta, hogy tartalmilag támogatható, vagy támogatandó, azt ebben a formában és így kívánják a TAB elé terjeszteni, vagy más formában, de a TAB elé fog menni ugyanez?

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Ha lehet, a jogász kollégámnak átadnám a szót.

DR. SCHLAMMADINGER JÓZSEF osztályvezető (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a nekem átadott szót. Elnök úr, tisztelettel úgy élnék a lehetőséggel, hogy jelzem, hogy igen, amiket tartalmilag támogatni tudunk, azok természetesen módosító javaslat formájában megjelennek. Természetesen a gondolkodásunkban jelen vannak más egyéb olyan szempontok is, amelyek esetlegesen majd közelebb vihetnek a kamara álláspontjához, így például az OMSZ felülvizsgálatának a szerepe is, túl azon, hogy államtitkár úr iránymutató tájékoztatásának megfelelően ezt ebben a törvényben tartjuk rögzítendőnek. Az egy másik kérdés, hogy természetesen ezt majd milyen tartalommal, esetleg egy TAB-os módosító formájában teszi majd meg a kormány. A válaszom államtitkár úr felvetésére az, hogy igen, ezt ily módon kívánjuk megoldani.

ELNÖK: Köszönöm szépen dr. Schlammadinger Józsefnek. Folytatjuk tovább a munkánkat. Ha jól láttam, akkor dr. Komáromi Zoltán alelnök úr kért szót. Ön é a szó, alelnök úr.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért adtuk be ebben a formában ezt a módosító csomagot, mert az általános vitában és az azt követő időszakban nem láttuk annak garanciáját, hogy ez valahogy bekerül. Most is az lenne az én kérdésem - és biztos, hogy még a rutintalanságomból adódik ez a kérdés -, hogy a TAB elé terjesztett kormányzati módosítókat mikor fogjuk tudni látni. Úgy tudom, ott már nincs sok vitának helye.

A lakóhelytől eltérő munkavégzés kijelölését mi azért tartjuk fontosnak, és ebben egy kicsit támaszkodhatunk a Szakdolgozói Kamara véleményére is, mert a folyamatos munkarendben dolgozó szakdolgozók nagyon sokszor kerülhetnek olyan helyzetbe, hogy az osztályátadással megnövekedett munkaidejük és a tömegközlekedés között vannak eltérések, vagy diszkrepancia. Mindenféleképpen a vezénylésnél úgy éreztük, hogy egy erősebb vagy egy duplikált biztonság kell. Gondoljunk csak arra, hogy ha már nincs megfelelő eszköz arra, hogy hazamenjen a szakdolgozó, és másnap munkába kell állni, elképzelhető, hogy még a 8 óra pihenőidőt sem tudja kitölteni.

Tehát erre valahol, valamilyen jogszabályban védelmet kell adni a munkavállalóknak, hiszen felelősségteljes munkát végeznek. Ha látjuk ennek az egész rendszernek a továbblépését, kompetenciatöbbletet is fog ez jelenteni, és felelősségtöbbletet is fog jelenteni a szakdolgozók számára. Mindenféleképpen kíváncsi lennék arra, hogy a munka törvénykönyvén felül milyen jogszabályban kívánja a minisztérium ezt a fajta munkajogi védelmet és ezt a fajta pihenőidőhöz való jogot támogatni.

A második dolog, amihez szeretnék hozzászólni, hogy az eredeti verzióban a praxisjog volt vagy jelenlegi tulajdonosa gyakorlatilag szinte harmadik lépcsőben lép be ebbe a folyamatba. A praxisjog, túl azon, hogy egy vagyoni értékű személyi jog, nagyon sok kolléga már vásárolta, tehát ebben ténylegesen anyagi investíció is van.

Lenne néhány kérdésem. Egyrészt a praxiskezelő mikortól fog tudni beállni ebbe a sorba, tehát ennek a törvényi résznek a hatályba lépési ideje mikorra várható?

A második kérdésem az, hogy milyen jogszabályban lesz ennek a jogi procedúrája leírva. Például ilyenre gondolok, hogy az önkormányzatnak valóban kell valamiféle jogosítványt adni, hogy befolyással legyen az egészségügyi alapellátás ellátására, hiszen itt nemcsak a háziiorvosi, hanem a fogorvosi praxisokról is szó van. Ez egyetértési jogot jelent, egy egyeztetési jogot jelent. Azt is szabályozni kéne, hogy ha nincs egyetértés akár a praxiskezelő és az önkormányzat, akár a praxisjog jogosultja és az önkormányzat között, akkor milyen mediátorszerepet tud felvállalni a praxiskezelő adott esetben. Nagyon sokszor - és ezt tapasztalatból mondom - haláleset, nagyon

sokszor betegség motiválja azt, hogy a praxisjogot át kell adni, és ott azért elég limitált az az idő, amíg megtalálja az a közösség, család, vagy az a beteggé lett kolléga az utódot, akinek át tudja adni esetleg 30-40 év munkájának az adatbázisát, és ez nagyon fontos az ott élő emberek ellátásbiztonsága szempontjából.

Praxisközösség. A 11. §-ban a praxisközösség és a csoportpraxis fogalma - melyek az elmúlt években kialakultak - gyakorlatilag egy kicsit összemosódik. Itt is nagyon pontos definíciókat szeretnék látni, és ha lehet, akkor a törvényben, mert az mindig egy kicsit erősebb jogbiztonságot jelent. Ugyanis nagyon sok házi orvosnak van második, harmadik szakvizsgája, de nagyon sokszor ennek a karbantartása olyan nehézségekbe ütközik, ami gyakorlatilag ellehetetlenül, főleg akkor, ha az illető kolléga nem egy egyetemi városban vagy megyei székhelyen dolgozik, tehát ott az előírt gyakorlati időt teljesíteni szinte lehetetlenség. Mindenféleképpen arra gondolok, hogy ezt a „praxisközösség, csoportpraxis” nevezéktani vitát rendbe kellene tenni, hogy mit is nevezünk ennek és annak, milyen típusú tevékenységeket tudunk ebbe beleszámítani. Itt nemcsak a szakvizsgákról, hanem bizonyos készségekről, akár licencvizsgaszerű, számon kért tudásról lenne szó, és a gyakorlati idő meghatározása legyen olyan, hogy alkalmas legyen arra, hogy a folyamatosan dolgozó házi orvos meg tudja csinálni ezt, hiszen az új tudása, az új licencvizsgája megint csak a közösségi érdeket szolgálja.

A következő a béreltérítés. A kamara anyagaiból, a Szakdolgozói Kamara anyagaiból és a szakszervezet anyagaiból is kiderült, hogy mindenki egyetért azzal, hogy minőségbiztosítási feltételeket kell biztosítani, mert ez az ellátás biztonságát is szolgálja. Az, hogy ennek transzparensnek kell lenni, szerintem ez megint csak nem vita tárgya közöttünk, hiszen külföldi, jó példák vannak arra, hogy gyakorlatilag minden egészségügyi intézmény a saját maga és a dolgozói számára készült adatokat publikussá teszi. Ez egyébként segít a betegeknek is abban, hogy tudják, hogy hova fognak kerülni, hol fogják az adott vizsgálatot vagy műtétet elvégezni.

De én a lakossági igényt kicsit hátrébb sorolnám, mert itt maga a szakmai igény az, hogy legyen ilyen minőségbiztosítás. Viszont ennek a kialakítása véleményem szerint az Orvosi Kamara, a Szakdolgozói Kamara és én még azt mondom, hogy bizonyos tudományos társaságok együttműködésével alakulhat ki. Én is kíváncsi lennék megint csak egy határidőre, hogy hogyan látja a tárca, hogy mikorra alakulhat ki egy olyan konszenzuális rendszer, mert egy egész ágazatra vonatkozó rendszernek kellene lenni, amikor ez bevezethető.

Tulajdonképpen arra is kíváncsi lennék, hogy a tárca hogyan képzelel el ennek az egésznek a bevezetését. Ugyanis ha az intézményi menedzsmentek nem kapnak forrást arra, hogy bizonyos motivációs intézkedéseket tegyenek, és ennek a forrása a bércsökkenés, tehát magyarrá fordítva, amennyi bércsökkenést tud lemenedzselni egy menedzsment, annyiból tud esetleg motivációs adatot adni. Ez azért különleges és kruciális kérdés, mert jelenleg az intézményeknek nagyon nagy százaléka a költségvetésének a 85 százalékát a bér- és bér jellegű kiadásokra adja, a maradék 15 százalékból alig tudja működtetni az intézményt. Ha ebből kell neki motivációs alapot létrehozni, az szerintem nem jó. Ez mindig egy ilyen tüske lesz a köröm alatt, hogy valaki akkora hibát vétett, amit bércsökkenéssel minősítünk, vagy pedig csak egy figyelmeztetést kap.

Ennek látja-e a tárca a valós bevezethetőségét, amely a munkabékét nem fogja befolyásolni akár az ágazatban, akár pedig az intézményeken belül? Mindenképpen a menedzsment kezébe adandó motivációs keretet nagyon fontosnak tartom, és ennek akár lehet alapja az intézmény munkájának a minőségi kautélája. Ha egy jól dolgozó kórház, rendelőintézet központi pénzből többet kap arra, hogy az ott jól dolgozókat

motiválja, akkor szerintem ez jobb lenne. És mondom, szeretném tudni, hogy a TAB elé bekerült kormányzati módosítókat mikor láthatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úrnak. Mielőtt az államtitkár úrnak megadnám a szót reagálásra, dr. Kincses Gyula, a MOK elnöke kért szót. Öné a szó, elnök úr.

DR. KINCSES GYULA elnök (Magyar Orvosi Kamara): Köszönöm szépen. Az államtitkár úr által elmondottakra azt szeretném reagálni, hogy az Orvosi Kamara elkötelezett a változásokban, de azt gondoljuk, hogy az evolutív változásoknak van esélye. A rendszerek akkor tudnak működképesek lenni, ha az öntanuló képességük megvan. Ez azt jelenti, hogy nem érdemes nagyon bebetonozni a változásokat, az irányokat kell kijelölni, és a folyamatos korrekció lehetőségét kell megadni. Nem krucialis pont számunkra az OMSZ szerepének a törvényben való rögzítése, de a szándék pontosan ez volt, hogy a tárca el tud indulni a mi felhatalmazásunkkal és abban a modellben, amelyben gondolkodik, de ha mégis az élet nem ezt igazolja, akkor sokkal hamarabb tud reagálni. Tehát itt ez volt a szándék.

A másik dolog, hogy valóban támogathatónak kell lenni a reformoknak. Ebben a kollégák involválása fontos. Az alapellátásról mi azt gondoljuk, hogy a települési önkormányzatok zöme számára egy teljesíthetetlen kötelezettség az alapellátás biztosítása, nincs meg az eszközrendszerük rá. Ezért azt az irányt más jellegű szervezésekkel az alapellátás tekintetében szükségszerűen támogatjuk, hiszen ha valaki belegondol az alapellátás korstruktúrájába, akkor ez a hagyományos „egy falu, egy orvos, egy nővér” modell biztos, hogy működképtelen, más irányba kell elmozdulni. Ezért mi nem szeretnénk, vagy nem támogatjuk azt, hogy az önkormányzat egy működő modellbe bele tudjon szólni, és megakadályozza azt, hogy más jellegű modellek alakuljanak ki.

Ami nem feloldott vita köztünk, ez a bizonyos teljesítménycsökkenés, illetve teljesítményértékelési dolog. Itt is egyértelműsíteni szeretném azt, hogy az Orvosi Kamara nem a teljesítmény mérése, transzparenciája ellen van. Egy ennyire fontos ágazatban ugyanúgy szükség van részint az ellátásbiztonság, részint a hatékonyság miatt a teljesítmény mérésére.

Azt sem zárjuk ki, hogy egy későbbi időpontban, amikor a teljesítményméréshez, ami nemcsak a dolgozóra, a munkavállalóra, hanem az egész intézmény teljesítményére is ki kell, hogy terjedjen, valamilyen béreltérítés is társuljon. Ezt szintén a későbbiekben elfogadhatónak tartjuk.

De két dolog. Egy: mi egy történelmi megállapodást kötöttünk Orbán Viktor miniszterelnök úrral. Ott miniszterelnök úr elfogadott egy bértáblát, és mi elfogadtuk azt, hogy cserébe az Orvosi Kamara minden erejével küzd a hálapénz felszámolása érdekében. Ezt a megállapodásunkat, azt hiszem, mindenki látja, hogy mi a saját erőnkhez képest teljesítettük, plakátokat gyárttattunk, minden megszólalásunkban kiállunk mellette. Azt gondoljuk, hogy az ágazati munkabéke érdekében erre szükség lenne, már csak abba is belegondolva, hogy természetesnek tartjuk, hogy most bármilyen béremelésben a szakdolgozókon vagy más ágazatokon van a sor, de egy ilyen inflációs környezetben a nettó bér csökkentését nem tartjuk elfogadhatónak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm elnök úr hozzászólását. Kérdezem a kormánypárti képviselőket, hogy van-e hozzászólási szándékuk. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor Takács Péter államtitkár úrnak adnám mega szót, hogy reagáljon az itt elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Komáromi Zoltán alelnök úrnak mondom, hogy azt tudom megerősíteni, amit eddig mondtunk, hogy mint háttérjogszabály, a munka törvénykönyve véleményünk szerint kellő garanciát biztosít arra, hogy a munkaidő és az utazás különböző aspektusait szabályozza, és a munkáltató kötelezettségeit véleményünk szerint kellő biztonsággal felsorolja.

A praxisjog átadás-átvétel kapcsán egyébiránt köztünk egyetértés van, az Orvosi Kamara között és - úgy látom - alelnök úr között is, tehát hogy a sorrendiség elsősorban annak kedvezzen, aki a praxisjog birtokosa, az eredeti javaslattal ellentétben, annak teljes mértékben helyt adtunk, valóban így az életszerű. Az is deklarált célunk, hogy a praxisjogot, mint vagyoni értékű jogot a későbbiekben is megőrizzük. Úgyhogy ez a változtatás ezzel kapcsolatban összecseng.

Mindazonáltal a praxisjog átadásának és átvételének a szabályait alacsonyabb szintű jogszabály most is rendezi. Fél év áll nyitva a jogügyletre. Úgy látjuk egyébiránt, hogy az önkormányzatok és a praxist átadni kívánó orvos nem minden esetben egyezett meg. A gyakorlati tapasztalat az volt, hogy időnként nem kellő hatékonysággal egyeztek meg a vásárló, illetve az önkormányzat szempontjából a leendő praxisjogosult orvos személyéről, ezért került be az OKFÓ, mint praxiskezelő, ebbe a rendszerbe. Az ő feladatköreit valóban fogjuk részletesebben szabályozni, de ez sem törvényi szint, és nem titkolt szándékunk, hogy egy mediátor funkcióval lépjen be. Itt is van egy nyitva hagyott idő az önkormányzat és a leendő orvos között, hogy megegyezésre jussanak, és amennyiben nincs megegyezés, akkor az OKFÓ fog kvázi dönteni a praxisjog betöltőjének a személyéről, de az ultima ratio. Tehát idáig nem szeretnénk eljutni. Itt van egyrészt egy féléves időintervallum, amikor a praxisjog átruházása megtörténhet, és utána emlékeim szerint talán 60 napot adunk még az önkormányzatnak és a kijelölt orvosnak a megegyezésre, és ha ez sincsen, akkor jön be ultima ratióként a praxiskezelő.

A szakvizsga gyakorlásával kapcsolatban az alelnök úr által elmondottakat nem kívánom kiegészíteni. Az Orvosi Kamarával teljes az egyetértés. Itt is csak azt emelném ki, hogy az alelnök úr által elmondottak nem igényelnek törvényi szintű szabályozást. Számtalan fórumon és helyen ismertettem az ezzel kapcsolatos elképzeléseinket, amelyekkel szerencsére egybecsengtek az alelnök úr által elmondottak is. Nagyon örülök, hogy a DK ezt a kormányzati törekvést tudja támogatni. Itt is az lenne a cél, hogy a megfelelően képzett, licencvizsgával rendelkező orvosok az alapellátási praxisukban tudjanak minél több, eddig csak szakellátásban tapasztalható részkompetenciát gyakorolni.

Itt külön szeretném megköszönni az Orvosi Kamara javaslatait. Amit elnök úrék küldtek nekünk, azt gyakorlatilag egy az egyben elkezdtuk feldolgozni, hogy mik azok a részterületek az egyes szakmán belül, amire célszerű licencvizsgát vagy jártassági vizsgát alapozni. Ezt a szakmai kollégiumokkal együtt elkezdtuk feldolgozni. Jól haladunk vele, de nem törvényi szintű szabályozást igényel.

Egyébként is szeretném a kamarának megköszönni azt, hogy az egész jogalkotási munkánkat nyár elejétől kezdve kora őszig nagyon sok javaslattal támogatta. Elnök úr az alapellátás szervezésével kapcsolatos javaslataikat emelte ki, aminek a megalapozására az elmúlt időszakban svájci-magyar projekt és európai uniós projektek is futottak, és a kamara több tagja és tisztségviselője is részt vett ezekben a projekteken, az ott szerzett tapasztalataik alapján tettek javaslatot, és azokat egyébként beépítettük. Alapvetően a szakvizsga és részkompetencia-vizsgák gyakorlását fogjuk szabályozni, rendes szakmai és társadalmi vita keretében fogunk a szakmai szervezetekhez visszamenni, de nem törvényi szint.

Csoportpraxis és praxisközösség. Az volt a meglátásunk, hogy a szűk szakmán kívül ezt senki nem érti, hogy mi a különbség a kettő között. Egyszerűbb a praxisközösséget, mint új elemet, felruházni olyan lehetőségekkel, amelyeket a szűk szakma csoportpraxisához kötött fogalmilag. Gyakorlatilag amit a csoportpraxis tud nyújtani, arra felhatalmazzuk a praxisközösségeket is. Ez egyrészt azt is jelenti, hogy ha másik szakvizsgálója, licencvizsgálója vagy jártassági vizsgálója van az illető háziorvos kollégának, akkor azt gyakorolni tudja majd az alapellátásban, másrészt a praxisközösségek konzorciumi vagy együttműködő szerződések keretében meg fogják kapni a lehetőséget arra, hogy területi járóbetegellátókkal, járási egészségközponttal együttműködve akár orvosi szaktudást kihozzanak a praxisközösség központjába, akár szakdolgozói szaktudást, gondolok itt klinikai szakpszichológusra, gyógytornászra, dietetikusra, aki csoportos tanácsadást tud lakóhely közelében véghez vinni, de ez sem igényel törvényi szabályozást, ezért nincsen bent a csomagban.

Mindenképpen úgy szeretnénk ezeknek a részkompetenciáknak, a licenceknek, az így megszerzett új tudás és skillek karbantartását elősegíteni, ahogy egyébként alelnök úr is mondta, hogy az élettel összeegyeztethető legyen a gyakorlat, tehát a háziorvos kolléga egy közfinanszírozott szolgáltatást nyújt a saját területén. Az egyetemekkel intenzív tárgyalást folytatok arra vonatkozóan, hogy ezt az egyetem által, hogy is mondjam, fejnehéz rendszert, amit most a szakorvosok továbbképzésében alkalmazunk, egy kicsit a terep, terület irányába irányítsuk, és egyébként pedig a licencvizsgák rendszerére miniszterelnöki megbízott került kinevezésre. Ennek a fejlesztését ő fogja koordinálni.

A dolgozói minősítés és a minőségbiztosítás kérdéskörét tegyük rendbe! Minőségbiztosítás az, amikor egy kórházi osztály munkáját szeretnénk majd egyébként transzparens módon a későbbiekben az NHS mintájára minősíteni. Tehát nem mi szeretnénk feltalálni a spanyolviaszt, hanem az Egyesült Királyságban tapasztalható és gyakorolt minőségbiztosítási rendszert és annak az értékelését hoznánk be szakmánként, tehát így lennének egymással összehasonlíthatók a kórházak és az osztályok. De az, amiről most beszélünk, nem az. Ez egy egyéni teljesítményértékelés, így is mondhatnánk, aminek az alapjait egyébként a 706/2021. számú kormányrendeletben már meghatároztuk. Itt olyan jogot szeretnénk adni a közvetlen munkahelyi felettesnek, hogy a saját kollégáik egymáshoz képesti teljesítményét vagy a saját kolléga időben történő teljesítményingadozásait valamilyen módszerrel minősíteni tudja.

Itt készülünk egyébként ennek a kormányrendeleti mellékletnek a kiegészítésére, hiszen a kamara nyáron kifejezte, hogy sokkal több objektív medikai rendszerből kivehető adat alapján képzelné el a minősítést. Ennek a kiegészítését kezdtük el, együttműködve egyébként a Semmelweis Egyetem menedzserképzőjével, a Pécsi Tudományegyetemmel, tehát az akadémiai szektort is igyekszünk ebbe bekapcsolni, és az Országos Kórházi Főigazgatósággal karöltve megy ez a munka. Itt egyébként a Kórházszövetséget, mint az egészségügyi munkáltatók képviselőit is bekapcsoltuk, úgyhogy én abban bízom, hogy ezen a héten, vagy legkésőbb a jövő héten ez lezárul, és el fogom küldeni a szakmai kamaráknak, hogy mik azok az objektív paraméterek, amelyek alapján mi úgy ítéljük meg, hogy eltéríthető lehet a dolgozó fizetése.

Egyébként ezzel kapcsolatban azt a gyakorlati tapasztalatot szeretném a bizottsággal megosztani, hogy hasonló rendszer fut a közigazgatásban is, és általános tapasztalat, hogy 5-8 százaléknál nagyobb munkavállalói csoportot ez nem érintett. Tehát a munkavállalók 5-8 százaléka, és ebben benne van az is, akit lefelé, és az is, akit felfelé térítettek el. Általában a munkáltatók és a közvetlen munkahelyi felettesek annál

élnék ezzel az eszközzel, aki vagy felfelé, vagy lefelé nyújt nagyon kiugró teljesítményt. Nyilván az utóbbi eset az, amit kevésbé tartunk szerencsésnek.

A másik, hogy miből lehet ezt megvalósítani. Egyrészt van egy éves szinten közel 300 milliárd forint, amit az orvosi béremeléssel a kormány biztosított. Másrészt ennek egy része jön bérkiegészítés formájában - de a döntő többsége egyébként -, és ily módon a felfelé eltérítésnek minimális lehetősége van abban a bérkeretben, ami nem bértámogatás formájában jön, hanem a NEAK-finanszírozásba történt beépítése. Tehát kis mozgástér van, de talán nem elég, és ezért gondoljuk azt, hogy mivel egy ekkora hatalmas bérmennyiség került be az ágazatba célzottan az orvosok számára, ezen a bérvolumenen belül próbáljuk meg a felfelé és a lefelé eltérítést is megvalósítani.

A következő szint a minőségbiztosításnak az a szintje, ami már az osztályos munka minősítése is lenne, tehát itt nagyon fontos minőségi paramétereket dolgozunk ki szakmánként. Ezt szeretnénk transzparensen megtenni. Nekem hosszabb távon az a célom egyébként, hogy az intézmény finanszírozására is legyen ráhatása annak, hogy milyen minőséget végez az adott osztály. Nem tartozik közvetlenül a törvényjavaslathoz, de én két területet látok, ahol ezt pilot jelleggel elindítanám szakmailag. Az egyik a meddőségkezelés, amivel kezdeni fogjuk az állami tulajdonba vett meddőségkezelési intézmények munkájának a minősítését, a másik pedig az anya- és családbarát elvek megjelenése a szülészetben. Aki az anya- és családbarát elveket mind szakmai irányelvnek, mind pedig a kormányzat által megfogalmazott elveknek megfelelően gyakorolja, szeretném, hogy azok a szülészeti osztályok valamilyen szorzó formájában magasabb finanszírozást kapjanak, mint azok, akik ezt nem veszik figyelembe.

Kincses elnök úr szavaira részben reagáltam. Az Orvosi Kamarával többször beszéltünk erről a nyáron. Tudom, hogy mi teljes mértékben nem fogunk egyetérteni. Talán az ágazati munkabékét az a volumenű, több száz milliárdos összeg segíti, amivel a kormány az orvosbéremelés mellé állt. Most a második lépcső a szakdolgozói bérrendezés. Erre a kormányzati szándék megvan. Ennek az alapelveit mind a két kamarával, mind a két érintett kamarával tisztáztuk, illetve velük ismertettem.

Az pedig, hogy egy-egy kamara érdekképviseleti szervezetként kiáll a tagsága mellett, az egy érthető dolog. Ettől függetlenül egyetérteni ebben a kérdésben nem fogunk, de tiszteletben tartom a kamara véleményét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány álláspontját hallhattuk a vitában elhangzottakról. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy kíván-e még valaki hozzászólni jelen módosítójavaslat-csomaghoz. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, úgy a módosító javaslat vitáját lezárom.

Ki az, aki az előttünk fekvő módosító javaslatokat támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Senki.

Megállapítom, hogy 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a módosító javaslat nem kapott bizottsági többséget.

A bizottság tovább folytatja munkáját. A kiosztott, kiküldött háttéranyag 5. pontja következik, amely ugyancsak Kanász-Nagy Máté képviselő úr javaslata. A kormány álláspontját kérdezem államtitkár úrtól a módosító indítványról. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Ez tartalmilag megegyezik a Komáromi alelnök úr, illetve a DK által benyújtott módosítóval. Itt is a praxiskezelés, illetve a praxisjog átruházásáról van szó. Itt is azt mondjuk, hogy tartalmilag egyetértünk, de megszövegezésében az Orvosi Kamara

javaslata alapján kormánypárti módosítót nyújtunk be a TAB-ra. Ebben a formában nem támogatjuk a módosítót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A módosító javaslat vitáját megnyitom. Ki az, aki hozzá kíván szólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólást nem látok, így a módosító javaslat megvitatását le is zárom.

Ki az, aki a módosító javaslatot támogatni tudja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Továbbra is 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* senki.

A tisztelt bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el a módosító indítványt.

A háttéranyag 9. pontjában Kósa Lajos javaslatát olvashatjuk. A javaslatnak szintén a megjegyzésben feltüntetett összefüggő pontjairól majd együttesen tárgyalunk és döntünk, tehát a 9., 10. és a 13. pontokról. A kormány álláspontját kérdezem a módosító indítványról. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvényben eszközöl a módosítás egy pontosítást. Ez lehetővé teszi, hogy közfinanszírozott ellátást nyújtó, de magántulajdonú intézmény dolgozója ugyanazon telephelyen az állami tulajdonú szolgáltatónál is Eszjtv.-jogviszonyt létesítsen. A módosító indítványt támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Komáromi alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én tulajdonképpen államtitkár úr mondatára reagálnék, hogy az is jó lenne, ha egy állami finanszírozású intézetben dolgozó szakember vagy szakemberek ugyanabban az állami intézményben transzparens módon az intézmény által menedzselte magánellátást is tudnának nyújtani, amit Zombor Gábor államtitkár úr idejében kivettek ebből a rendszerből. Ez egyébként forráskiegészítést jelentene a közfinanszírozású intézményeknek, és jelen pillanatban ennek még nem látjuk a törvényi, illetve a jogszabályi feltételeit, pedig szerintem, ha valaminek, akkor ennek lenne értelme a forrásbővítés szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* További hozzászólást nem látok. Esetleg kormányzati reakció?

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Az alelnök úr által felvetett téma nem a mostani törvényjavaslat témája, olyan terület, amit mi is szabályozandónak tartunk, de most nem ennek a törvénycsomagnak a része. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A módosító javaslat vitáját lezárom, hiszen nem látok több jelentkezőt. Ki az, aki a módosító javaslatot támogatni tudja? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

A bizottság 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a módosító javaslatot támogatta.

A háttéranyag 12. pontja következik, amely szintén Kanász-Nagy Máté javaslatát tartalmazza. A kormány álláspontját kérdezem a módosító indítványról. Államtitkár úr, ön a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Mivel tartalmilag megegyezik a Komáromi alelnök úr által benyújtott módosítóval ugyanez a pont és az Orvosi Kamara által benyújtott módosítási szándékkal, ezt abban a két esetben sem támogattuk, és most sem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni a bizottság tagjai közül. *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólási igény nem merült fel, ezért a módosító javaslat megvitatását lezárom.

Ki az, aki a módosító javaslatot támogatni tudja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Senki.

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem támogatta a módosító indítványt.

Ezzel a képviselői módosító javaslatok megtárgyalásának végére értünk. Mivel a bizottság tagjai részéről további módosítási szándék nem érkezett, ezért további szavazások fognak következni.

Szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság a részletes vitát 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett lezárta.

Végül a bizottság jelentéséről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság a jelentés benyújtását 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett támogatta.

Lehetősége van a bizottságnak előadó állítására, és természetesen kisebbségi előadó állítására is van lehetőség. Kérdezem, hogy kíván-e a bizottság ebben dönteni. *(Dr. Komáromi Zoltán jelentkezik.)* Kisebbségi előadónak Komáromi Zoltán alelnök úr jelentkezett.

A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom. Köszönöm szépen mindenkinek a munkáját.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr, a korrekt és szakmai alapokon álló tárgyalást.

ELNÖK: Köszönjük szépen. További szép napot kívánunk, államtitkár úr!

A Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló T/1877. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Egy gyors előterjesztői csere után rövidesen megkezdjük a 2. napirendi pont tárgyalását. Köszöntöm Peregi Zsolt Gergely főosztályvezető urat és munkatársait a Pénzügyminisztériumból, valamint a Belügyminisztérium részéről megjelent munkatársakat és kollégákat. Úgy látom, sikerült a helycserés támadás. Tájékoztatom a bizottságot, hogy tekintettel arra, hogy képviselői módosító javaslat nem került

benyújtásra, valamint a bizottság tagjai sem terjesztettek elő további módosítási szándékot, a részletes vita a törvényjavaslat házsabályszerűségének vizsgálatára fog korlátozódni.

Megnyitom tehát a részletes vita első és egyetlen szakaszát, melynek keretében a bizottság itt és most megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőként a kormány képviselőjének adok szót. Parancsoljon, főosztályvezető úr!

PEREGI ZSOLT GERGELY főosztályvezető (Pénzügyminisztérium): Nagyon szépen köszönöm. A kormány álláspontja szerint a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő formai és tartalmi követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai részéről a vita ezen szakaszában kíván-e bárki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok hozzászólási szándékot. A részletes vita első és egyetlen szakaszát ezennel itt és most lezárom. Miként jeleztem is az előbb, a képviselői módosító javaslat és a bizottság tagjai részéről módosítási szándék előterjesztésére nem került sor, ezért most már csak szavazások következnek.

Határozathozatal

Szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Bejelentem, hogy 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a vita lezárásra került.

Végül a bizottsági jelentésről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Bejelentem, hogy 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a bizottsági jelentést elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Az Országos Fogyatékosügyi Programban foglalt célok időarányos teljesítéséről (2015-2020) címmel benyújtott B/520. számú beszámoló

Rátérünk a soron következő napirendi pontunkra, miután a napirendi pontunk tárgyalását lezártam. Köszöntöm Fülöp Attila államtitkár urat és Prohászka Csaba főosztályvezető urat az előterjesztő képviselőjében. Egyre kevesebben vagyunk, de ilyen a világ rendje, semmi gond.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a tegnapi napon, előkészítendő a mai ülésünket, egy, mint kiderült, rendkívül hasznos informális megbeszélésre került sor elnöki előterjesztésre. A fogyatékosügy területén érdekvédelmi és segítő tevékenységet ellátó szervezetek képviselőivel találkoztunk. A találkozón a bizottság részéről személyesen kívül részt vett dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, valamint dr. Tapolczai Gergely, az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottságunk elnöke is. A bizottság tagjai szerintem megerősíthetik, akik jelen voltak, hogy valóban egy jó hangulatú, előremutató és nagyon pozitív hangvétellű találkozón vagyunk túl. Több mint két óra hosszan keresztül beszéltünk egyrészt az Országos Fogyatékosügyi Programban foglalt célok teljesítéséről, illetve a jövőbeli közös feladatokról is. Abban

megegyeztünk a jelenlévő szervezetek vezetőjével, hogy a bizottság, amiben tud, segíteni fogja az ő munkájukat, hiszen nagy a felelősségünk, és a közös céljainkért sokat kell még tennünk. De térjünk vissza a bizottsági munkára, elsőként megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

Fülöp Attila tájékoztatója

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A beszámoló expozéja vagy ismertetése előtt egy bevezető gondolatot engedjenek meg, amely egy öt éves munkára adott beszámoló kapcsán szerintem a legfontosabb. Szeretném köszönetemet kifejezni mindazoknak a szervezeteknek, civil és érdekvédelmi szervezeteknek, intézményeknek, akár munkáltatóknak, akik a fogyatékossgal élő honfitársainknak való munkaadás kapcsán segítették a beszámolót, szóval mindazoknak, akik szerepet vállaltak a beszámoló összekészítésében, abban, hogy egyáltalán létrejöhetek ezek az eredmények, mert természetesen a kormányzat támogatása szükséges ehhez, de a kormányzat támogatásán túlmutatóan ez egy osztársadalmi ügy, amelyben nagyon sok szereplő jelentős hozzájárulása van, úgyhogy ezt ezúton is szeretném megköszönni.

Tisztelt Bizottság! A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény rendelkezik az Országos Fogyatékossgügyi Programról. Ez a törvényi felhatalmazás ad jogi alapot a program megalkotására. A fogyatékossgügy területén ez a legfontosabb hazai stratégiai dokumentum, amely teljes egészében az egyezmény emberi jogi szemléletét tükrözi.

A programról szóló 15/2015. országgyűlési határozat kéri fel a kormányt arra, hogy az időtáv felénél a célok időarányos teljesítéséről számoljon be az Országgyűlésnek. A beszámoló az Országgyűlés által elfogadott Országos Fogyatékossgügyi Program végrehajtásának félidejében mutatja be a megtett intézkedéseket, amelyek a program által megfogalmazott célokat és irányokat hivatottak támogatni. Ezek a célok nem csupán a fogyatékos személyek élethelyzetén, életminőségén kívántak javítani, hanem támogatni és erősíteni szeretnék a családokat, szülőket, akik az érintettek életében részt vállálnak.

A beszámoló alapját képező programban és az annak végrehajtását elősegítő intézkedési tervek kidolgozásában nem csupán érintett kormányzati szakterületek, hanem az Országos Fogyatékossgügyi Tanács tagjai, a fogyatékos személyek érdekében működő országos érdekvédelmi szervezetek is részt vettek, a „semmit rólunk, nélkülünk” elvnek való megfelelés érvényesítése itt is megtörtént.

Szeretném kiemelni, hangsúlyozni, hogy a programot tartalmazó kormányhatározat címzettjei nem csupán a kormányzati szervek, hanem erősítve a civil és érdekvédelmi, valamint a szolgáltató szervezetekkel való szoros együttműködést, megszólítja ezeket a szervezeteket, és felhívja a tömegtájékoztató szervek vezetőit és munkatársait, hogy vállaljanak részt a program ismertetésében. Erre azért van szükség, mert számos esetben a fogyatékos személyek és családjaik összetett problémái feloldásának egyik legfőbb gátját az információk hiánya okozza.

Tisztelt Bizottság! Szeretném kiemelni, hogy a fogyatékos személyeket és a nekik szolgáltatást nyújtó szervezeteket és intézményeket támogató intézkedések hatása az egész társadalom számára hasznos és értékes eredményeket hordoz. A programban foglalt célok és az intézkedési tervben foglalt feladatok végrehajtásának eredményei növelik az érintettek társadalmi részvételét, aktivitását, önállósági, öngondoskodási képességét.

Tisztelt Bizottság! Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy a fogyatékossgügyi szakterület egyik legfőbb jellemzője, hogy az élet valamennyi területét és így szinte minden államigazgatási ágazatot, a teljes közigazgatást, valamennyi szolgáltatást,

végso soron a teljes társadalmat akár egyéni szinten is érinti, ezért az együttes fellépés a fogyatékos emberek érdekében alapvetés kell, hogy legyen.

A teljes társadalom számára fontos üzenet, hogy a fogyatékos emberek a társadalom éppoly értékes tagjai, mint a nem fogyatékos emberek. Nehézségeik legfőképpen abból adódnak, hogy a teljes társadalmi befogadás még nem valósult meg. Ezért a programnak és ennek a beszámolónak is az az elsődleges célja, hogy azt a jövőképet közvetítse, amelyben a körülöttünk lévő társadalom már nem gátol, hanem támogat.

A kormány célja, hogy erősítse a társadalom befogadóképességét. A korábbi nézetekkel ellentétben az érintetteknek nem a társadalomtól fizikailag is távol álló falakkal elzárt intézeteiben kellene élnie, hanem a közösségekben. Bármilyen fogyatékosági ügyet csak akkor tudunk sikerre vinni, hogy ha az közös ügyként, közös akaratként jelenik meg. Azért dolgozunk, hogy a fogyatékosággal élő emberek is megtalálják a helyüket, és a lehető legönállóbb és legteljesebb életet élhessék. Ehhez a tennivalónk még sok. Köszönöm, hogy ha ennek a beszámolónak a támogatásával ehhez a munkához hozzá tudnak járulni. A fentiek tükrében pedig kérem a bizottságot, hogy majd támogassa a beszámolót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úrnak a kiegészítést. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Komáromi Zoltán. Alelnök úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon komplex anyagot olvasott végig az, akinek volt ideje ezt a 178 oldalt végignézni. Nekem egy nagyon nagy hiányérzetem van, főleg az elmúlt hónapok gazdasági és társadalmi problémáira tekintettel, hogy a fogyatékosággal élő embereknek és családjaiknak sokkal nehezebb az életük, sokkal drágább az életük, mint az ilyen hendikeppel nem rendelkező embereké.

Az utóbbi időben az üzemanyagárak emelkedése, valamint az energiahordozók árainak emelkedése szerintem ezeket a családokat többszörösen is hátrányos helyzetbe hozza. Nekem az a hiányérzetem, hogy a közlekedési fejezetben a közösségi közlekedés, a közútfejlesztés, a vasútkorszerűsítés, a megyei városok közlekedési vállalatainak az intézkedései mind-mind benne vannak, de adott esetben azoknak, akik nem tudják ezt igénybe venni, mert a fogyatékoságuk olyan típusú, és csak személygépkocsival tudják adott esetben kezelésre vinni, vagy akár munkába azzal tud menni valaki, ennek az üzemanyag-támogatása szerintem egy nagyon fontos kruciális kérdés.

Annyit szerintem megért volna, bár nem ismerem ezeknek a jelentéseknek a kötött szerkezetét, de szerintem a közlekedésnek ez egy nagyon-nagyon fontos része ennél a csoportnál, és igazából ennek a költségvetési részét is jó lenne látni, és ha ez kompenzációra, kiegészítésre szorul, akkor ezt is köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Bartos Mónikának adom meg a szót, és elnézést kérek, nem udvariatlanság volt, hogy nem önt szólítottam először, egyszerűen nem vettem észre.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon szépen köszönöm államtitkár úrnak a részletes beszámolót és a tájékoztatót is. Mindenekelőtt szeretném megköszönni az elmúlt évek aktív együttműködését. Miniszteri biztosi munkám során szorosabban is volt módom államtitkár úrral együtt gondolkodni

számos kérdésben, így a fogyatékkal élők megsegítése érdekében is. Nagyon szépen köszönöm a nyitottságát és azt, hogy ebben a munkában együtt tudtunk gondolkodni.

Államtitkár úr említette most, hogy az egész társadalmat érinti ez a probléma, és hogy minél többet kell azért tennünk, hogy a társadalom elfogadóbb, befogadóbb legyen a fogyatékkal élő emberek tekintetében. Igaz, a beszámoló a múltból szól, szeretném is megkérdezni államtitkár urat, hogy mik ennek a módjai, miket próbáltak tenni a múltban azért, hogy ezek az emberek minél inkább otthon érezzék magukat a társadalomban, és a családjaik is minél inkább több segítséget kapjanak, és hogy ezen tapasztalatok alapján hogyan képzeljük el a jövőt, hogyan tudjuk ezt a társadalmi befogadást, elfogadást még inkább segíteni. Köszönöm szépen előre is a válaszát. Sok sikert és áldást kívánok a munkájához!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván szólni. *(Jelzésre:)* Látok hozzászólót, Horváth László képviselő úr, öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én röviden egy nagyon fontos kérdést szeretnék feltenni, ez pedig a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásának a kérdése. Azt hiszem, ez mind anyagi, de legalább ennyire önértékelési, önbecsülési és elfogadási szempontból is nagyon fontos kérdés. Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy az elmúlt időszakban hogyan változott a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának a mértéke. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ellenzéki hozzászólási igényt nem látok, ezért megadom a szót dr. Tapolczai Gergelynek. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is én is szeretném megköszönni államtitkár úrnak és munkatársainak a munkáját, illetve a szervezeteknek úgyszintén a hozzájárulását ehhez az anyaghoz. Megerősítem elnök urat abban, hogy tegnap valóban egy nagyon jó hangulatú beszélgetés zajlott a szervezetekkel, nagyon korrekt és konstruktív hozzászólásokkal éltek a szervezetek képviselői.

Ennek a 178 oldalas beszámolónak lehetetlen bármilyen elemét kiemelni, mert egy nagyon komplex anyag, de mégis egy-két dolgot szeretnék hangsúlyozni, vagy felhívni rá a figyelmet. 2010-hez képest, amikor én képviselő lettem - mindig ahhoz tudok viszonyítani -, az érdekvédelmi szervezetek támogatása 500 millió forint volt. Jellemzően a nagy, klasszikus érdekvédelmi szervezetek kaptak támogatást ahhoz, hogy ellássák a feladataikat, és el tudják végezni a szolgáltatásokat.

2015-re, a beszámoló időszakának a végére már 1 milliárd körüli volt ez az összeg. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy jövőre pedig már 2,1 milliárd forintot tesz ki ez az összeg. Azt is hozzáteszem, hogy már nemcsak a klasszikus nagy szervezetek, hanem a kisebb, de ugyanúgy országos jelentőségű érdekvédelmi szervezetek is kapnak támogatást és forrást, amelyek más-más fogyatékosági típusban érintett személyeket is beemelnek ebbe a támogatotti körbe.

Ha lehet beszélni mérföldkövekről a fogyatékoságügy területén, mint például az esélyegyenlőségi törvény 1998-ból, vagy az ENSZ-egyezmény ratifikálása 2007-ből, akkor szeretném kiemelni, hogy ugyanúgy mérföldkő volt az a támogatási rendszer, a 4 milliárd forintos összegű támogatási rendszer, amely a fogyatékos emberek, a fogyatékosággal élő személyek önálló életvitelét segítette nagymértékben. Olyan szintet ugrott az önálló életvitel ezáltal, ami korábban elképzelhetetlen volt számunkra.

Az infokommunikációs alapú távszolgáltatások témája - a beszámolóban is látható - 4 milliárd forintból valósult meg. Különböző fogyatékossgal élő személyeket, csoportokat olyan szinten segített az önálló életvitelben, hogy az elmondhatatlan. Én magam is tapasztalom. Tehát ilyen jellegű, ilyen jelentőségű innováció volt ez, ami nagyon jó alapokat ad a jövőre nézve.

Én is rátérnék a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának témájára. Itt is látható a fejlődés. A kormányzati szándék az, hogy minél több megváltozott munkaképességű személyt foglalkoztassanak. Látható a beszámolóban az is, hogy az atipikus foglalkoztatás bővült, növekedett, ami nagyon sok fogyatékossgal élő személynek igénye, mert nem feltétlenül alkalmasak arra, hogy teljes munkaidőben végezzenek munkát. Tehát nagyon fontos, hogy támogassuk ezeket az atipikus foglalkoztatási formákat.

Szeretném felhívni az elmúlt időszak tapasztalatai alapján a figyelmet arra, hogy érdemes lenne megoldást találni arra, hogy ha lehet, akkor a munkaadók fejében, hozzáállásában differenciálni kellene, a megváltozott munkaképességű személyek között is differenciát tenni, mert nagyon sok olyan személy van, aki alkalmas, és akár is akár 8 órában is dolgozni, munkát végezni, de a munkaadók erre nagyon ritkán adnak lehetőséget, érthető módon olyan szempontból is, hogy minél több személyt vehessenek fel részmunkaidőben. De én javasolnám, vizsgáljuk meg annak a lehetőségét a jövőre nézve, hogy ezek a személyek, akik szeretnék és alkalmasak arra, hogy teljes munkaidőben dolgozhassanak, ők kapják meg erre a lehetőséget, hogy tudjanak bizonyítani. Részemről ennyi. Még egyszer nagyon köszönöm az eddigi munkájukat, és kíváncsian várom a második félidő beszámolóját is majd annak idején. A munkájukhoz további sok sikert kívánok!

ELNÖK: Köszönöm a hozzászólást. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Gy. Németh Erzsébet szeretne hozzászólni, de mivel ő nem bizottsági tag, ezért szavazni fogunk arról, hogy ő képviselőként hozzászólhat-e, becsatlakozhat-e a vitába. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Selmeczi Gabriella képviselő!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Egy ügyrendi jellegű megjegyzést szeretnék tenni. A bizottság a házszabály alapján és a szokásjog alapján úgy működött, hogy annak a frakciónak, amelynek nincs a bizottságban képviselete, természetesen a házszabály alapján szót kell, hogy adjon a bizottság. Ha azonban olyan országgyűlési képviselő szeretne hozzászólni a bizottságban, aki frakciójának van képviselete a bizottságban, nem szoktuk megadni a szót, hiszen a bizottság jelen esetben DK-s tagjai el tudják mondani a véleményét...

ELNÖK: Képviselő asszony, önnek igaza van, de...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Elnök úr, ha megvárja a hozzászólásomat, megköszönném. Ez volt a bizottságban egyébként a szokásjog, és a házszabály alapján alakult ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Értem én, és azt is értem, hogy valamilyen módon rendre kíván utasítani, ami nonszensz ebben a formában. Tisztában vagyok azzal, hogy mi volt a szokásjog, és azzal is, hogy mik a szabályok. Tehát ezért is mondtam azt, tisztelt képviselő asszony, hogy a bizottságnak lehetősége van arról dönteni, hogy szót ad-e egy parlamenti képviselőnek, még abban az esetben is, ha a frakciójának van itt bent rendes bizottsági tagja.

Ezért szavazásra teszem fel a kérdést, hogy ki az, aki támogatja, hogy Gy. Németh Erzsébet szót kaphasson a jelenleg tárgyalt vitában. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 1 szavazat. A bizottság nem fog szót adni a képviselő asszonynak.

Mindenesetre azért engedjék meg, hogy a véleményemet ezzel kapcsolatban kifejtsem. Úgy gondolom, hogy egy ilyen erős kormánypárti többséggel kisztílt dolog az, hogy nem adnak lehetőséget arra, hogy egy olyan parlamenti képviselő fogalmazhasson meg véleményt, aki különben teljesen jó szándékkal állt ehhez az ügghöz, sőt a Fővárosban az egyik kiemelt feladata pont a szociális ügyek kezelése volt, de hát lelkük rajta.

Nos, akkor kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok további hozzászólót. A vitát lezárom, és államtitkár úrnak adom meg a szót, hogy reagáljon az elhangzottakra, ha kíván. Köszönöm.

Fülöp Attila reagálása

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Röviden hadd reflektáljak a felvetett kérdésekre, először is a Komáromi Zoltán képviselő úr által felvetettekre. Mi is úgy gondoljuk, hogy azok a családok és azok az élethelyzetek, ahol fogyatékos gyermek vagy hozzátartozó van, kifejezetten erős támogatást igényelnek. Egy kicsit az előzményét hadd mondjam el, mert nyilván a rezsihelyzettel összefüggésben más támogatások is létrejöttek az elmúlt időszakban, amelyek a mostani helyzetben segítenek a családoknak. Csak röviden három dolgot hadd mondjak! Pont ezért került létrehozásra anno a gyod intézménye, amely azoknak a családoknak segít, ahol fogyatékos gyermeket nevelnek otthon. Összegszerűségében a mostani költségvetés 67 milliárd forintot tartalmaz ápolási díjra és gyodra. Ez 2010-ban 15 milliárd forint volt, tehát több mint a négyszeresét tartalmazza ezeknek a családoknak a segítségére.

Szerintem ugyanilyen fontos, hogy a rezsicsökkentés intézménye a fogyatékosággal élő és nevelő családokat ugyanúgy érinti ma Magyarországon, tehát átlagosan minden család 181 ezer forint rezsicsökkentést kap. Ez ugyanúgy megjelenik ezeknél a családoknál is, ami ebből a szempontból európai mértékben is kimagasló.

Hoztunk egy kormánydöntést arra vonatkozóan, hogy a kiemelt fogyasztási, gyógyászati segédeszközök tekintetében pedig egy plusztámogatás, lehetőség van. Erről egy kormányrendelet rendelkezik. Ha valaki ilyennel rendelkezik, és ezzel kapcsolatban ad be támogatási kérelmet, akkor van lehetőség ennek az elbírálására, pontosan a mostani helyzetre való tekintettel.

Negyedszerre pedig szeretném megemlíteni - amit részben az anyag is tartalmaz - a támogató szolgálatokat. Ez egy olyan működő szolgáltatási rendszer, amely abban segít, hogy a családokat tehermentesítse pontosan abban, amit képviselő úr mondott, hogy ha valakinek abban kell segíteni, hogy gépkocsival el kell juttatni egyik pontból a másikba a gyermeket iskolába, órára, bárhova. Ezeknek a támogató szolgálatoknak a rendszere nagymértékben bővült az elmúlt időszakban. Ezt a beszámoló is tartalmazza, úgyhogy ezek a segítségek rendelkezésre állnak ezen családok terheinek a csökkentése érdekében.

Bartos Mónika képviselő asszony felvetését és az együttműködésre való utalást köszönöm szépen. Ha egy mondatban kell összefoglalnom, hogy mit tettünk, és mit kívánunk tenni azért, hogy a társadalmi elfogadás mindenképpen sikeres legyen, akkor azt gondolom, egy mondatban azt lehet mondani, hogy az önálló élet segítését, mert azt gondolom, hogy fogyatékosügyben az üres sajnálkozás az, ami a legkevésbé segít bármit. Abban hiszünk, hogy egynek van terepe és lehetősége, hogy abban segítsük bármilyen fogyatékosággal élő honfitársunkat, hogy egyébként önálló helyzete legyen,

önálló élethelyzetben dönteni és megélni tudjon. Ehhez két dolog szükséges. Legyen munkahelye, legyen önálló jövedelme, és ami szolgáltatást el szeretne érni, ahhoz pedig akadálymentesen jusson hozzá, függetlenül attól, hogy ez egy fizikai vagy infokommunikációs akadálymentesítést jelent.

A munkával kapcsolatban, amit Horváth László képviselő úr is kérdezett, illetve Tapolczai Gergely képviselő úr is említette - és kicsit a kettőre együtt hadd válaszoljak - , valóban az a helyzet, hogy a fogyatékossgal élő honfitársaim között volt az egyik legrosszabb a munkaerőpiaci helyzet 2010-ben, tehát 18 százalékuk sem dolgozott. Ez azt jelenti, hogy kevesebb, mint minden ötödik megváltozott munkaképességű vagy fogyatékossgal élő honfitársunknak volt munkája.

Ezért volt az a kormányzat szándéka 2010 óta, hogy mindenkinek, akinek lehet, aki szeretne, tud dolgozni, adjunk munkát. Ráadásul, ha úgy dönt egy munkáltató, hogy egy fogyatékossgal élőnek ad munkát, akkor azt gondolom, könnyen belátható, hogy annak legalább két értéke van, csak olyan munkaerőt vesz fel valaki, akitől gazdasági hasznot remél, azért ad oda egy munkahelyet, de azért van ennek egy szolidaritási értéke is, mégiscsak olyan valakinek ad munkát, aki lehet, hogy előtte 5-10-20 éve egyszerűen kiesett a munkaerőpiac világából. Az igazi elfogadást, inklúziót ott lehet megtenni, hogy ha együtt dolgozunk. Élő példa a főosztályvezető úrral való együttműködésből, hogy mi is rengeteget tudunk tanulni, és nem merül fel semmilyen probléma a hétköznapiakban.

Szóval ennek köszönhető, azt gondolom, hogy 2010-ben 18 százalék sem volt ez a ráta, ma 44 százalék a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási rátája. Tehát ma már majdnem minden második megváltozott munkaképességű honfitársunk bérből tartja el magát és a családját. Szerintünk ez az egyetlen helyes és jó út. Sok még ezen a tennivaló, és ehhez nagyon nagy szükség van a gazdasági társaságok együttműködésére és az ő befogadókészségükre. Ezért indítottunk el az Érték Vagy! kampányt, ezért tettünk meg rengeteg olyan intézkedést, amely pont azt célozza, hogy a gazdasági társaságok igenis érdekeltek legyenek abban, legyenek bátrak ahhoz, hogy felvegyék magukhoz a fogyatékossgal élő honfitársunkat is.

Mindenkinek a hozzászólását még egyszer szeretném megköszönni. A fentiek, elhangzottak tükrében is továbbra is azt szeretném kérni a bizottságtól, hogy támogassák ennek a beszámolónak az elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Annyit hadd tegyek hozzá, hogy nyilván értve az itt elhangzottakat, azért hátradólni nem szabad se a kormányzatnak, se a képviselőknek személy szerint sem, hiszen a jelenlegi helyzet és az a dráma, amibe éppen szügyig gázolunk bele - nyilván köszönhetően a kormányzat áldásos elmúlt 12 évének -, kiemelt felelősséget ró a politikára és a politikusokra. Reméljük, hogy meg tudunk majd felelni ennek a feladatnak.

Mielőtt szavazásra bocsátanám a kérdést a beszámoló elfogadásával kapcsolatban, bejelentem, hogy az ülés további részében Horváth Lászlót Bartos Mónika fogja helyettesíteni.

Határozathozatal

Szavazás fog következni. Ki az, aki a kiosztott tervezetnek megfelelően a beszámoló elfogadását támogatja. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Senki.

Megállapítom, hogy a bizottság elfogadta a beszámolót. Köszönöm szépen mindenkinek, aki a jelenlegi előterjesztés előkészítésében és munkájában részt vett.

A szociális dolgozók társadalmi és anyagi megbecsüléséről szóló H/2010. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő napirendi pontunk a szociális dolgozók társadalmi és anyagi megbecsüléséről szóló H/2010. számú határozati javaslat. A tárgysorozatba-vételről fogunk dönteni. Köszöntöm az előterjesztőt, Gy. Németh Erzsébetet. Megadom neki a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Annyit azért engedjenek meg az előző napirendhez, mert azt gondolom, ez a mostanihoz is tartozik, hogy nagyon sajnálom, hogy a Fidesz-többség úgy gondolja, hogy egy ilyen fontos napirendi pont tárgyalásánál nem ad módot egy másik parlamenti képviselőnek egy vagy két kérdés feltételére. Azt gondolom, önöket is megnyugtatta volna, hogy ha arra a kérdésre, amit államtitkár úrnak fel akartam tenni, egy határozott igent mondott volna államtitkár úr. Ez a kérdés pedig arról szól, és az önök hozzászólása egyébként arról győzött meg engem (*Dr. Selmeczi Gabriella: Most akkor elmondja?*), hogy tényleg a szívükön viselik azt, hogy a fogyatékossgal élők milyen helyzetben vannak. Szóval én annyit szerettem volna államtitkár úrtól megtudni, hogy gondolkodnak-e azon, hogy ugyanúgy, ahogy az egyházak kapnak valamiféle rezsitámogatást a brutális mértékű rezsiemelés kapcsán, ugyanígy minden fogyatékossgal élőket támogató, gondozó civil szervezet megkapja-e ugyanezt a támogatást.

Nem az első kört futom ebben az ügyben. Számtalan kérdést tettem fel az illetékes miniszternek, pikírt megjegyzéseivel Rétvári államtitkár úr a miniszter helyett nem volt hajlandó válaszolni. Azt gondolom, tarthatatlan az a helyzet, hogy amikor ilyen brutális rezsiemelés van, akkor azok a civil szervezetek, amelyek ugyanúgy fogyatékossgal élőket támogatott lakhatás keretében segítenek, nem kapnak egy árva fillér kompenzációt sem, az egyházak pedig ezt megkapják. Nem tőlük sajnálom, azt gondolom, hogy itt is a szektorsemlegesség fontos lenne.

Nagyon gyorsan szeretnék rátérni a Demokratikus Koalíció képviselőinek országgyűlési határozati javaslatára. Azt gondolom, ez ugyanúgy egy olyan téma, ami mellett egy - egyébként az emberek problémái iránt érzékeny - kormány nem mehet el szó nélkül, ez pedig az, hogy a szociális dolgozók társadalmi és anyagi megbecsülése ma tényleg az egyik legrosszabb azokban a szakmákban, foglalkozási csoportokban, ahol és amelyekben konkrétan emberekkel foglalkoznak, őket próbálják segíteni.

A DK-képviselők javaslatára először is azt szeretnék, hogy az Országgyűlés fejezze ki köszönetét a szociális ágazat dolgozóinak a Covid-járványhelyzet alatt mutatott példaértékű helytállásáért, és szeretnék felhívni a kormány figyelmét a szociális ágazatban dolgozók méltatlan egzisztenciális helyzetére. Éppen ezért a határozati javaslat szerint az Országgyűlés felszólítja a kormányt, hogy a szociális ágazati bértáblát a szociális igazgatásról és a szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvényben a következők szerint szabályozza. Itt két pontot szeretnék: közalkalmazotti bértábla, valamint a szociális ágazati összevont pótlék együttesen, összevontan, a szociális ágazati bértáblában jelenjen meg, a szociális dolgozó garantált illetményként pedig a kötelező legkisebb munkabérnek és pótléknak középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve középfokú vagy magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén legalább a garantált bérminimumnak és a pótléknak megfelelő összeg kerüljön megállapításra. Az egyik leginkább alulfizetett ágazatról van szó. Azt gondolom, hogy az ő helyzetük a továbbiakban nem tartható így.

Ugyanakkor az Országgyűlés felszólítja a kormányt, hogy 2022. december 31-ig egyszeri bruttó 500 ezer forint rendkívüli juttatást állapítson meg a központi

költségvetésből, és az ehhez szükséges költségvetési törvény módosítását nyújtsa be az Országgyűlésnek, illetve a normatíva összegét 15 százalékkal emelje meg, a szektorra fordított állami normatíva összegét, és ennek fedezete pedig a megnövekedett áfabevételek legyenek.

Hadd mondjam el még az előterjesztés kapcsán, hogy az, hogy a dolgozóknak egyszeri 500 ezer forint bérfizetést vagy pénz kifizetését javasoljuk, erre van példa, jó néhány önkormányzat a Covid-járvány közben és után a saját fenntartói minőségében fizetett különböző pluszjuttatásokat a szociális dolgozóknak. Azt gondolom, hogy azok a szociális dolgozók is megérdemlik ezt az összeget, akik nem állami intézményben látják el ezt a feladatot, és ezért ezt a javaslatot tettük a tisztelt Ház elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr jelentkezett. Öné a szó, alelnök úr.

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, ebből a szférából érkezve, hogy az ágazati bérpótlék 2014. január 1-jével, majd 2015. július 1-jétől a kiegészítő pótlékkal, majd 2016. december 1-jétől a szociális ágazati összevont pótlék 2018 januárjától emelkedett még egy egészségügyi kiegészítő pótlékkal. Ezt a pótlékrendszert, ha jól értem, képviselő asszony, beleolvasztaná, és egy bértáblában tudná kezelni. Azt gondolom viszont, hogy ha ez a bérpótlék beépítésre kerülne - és annak idején ez a bizottság foglalkozott vele, még Korózs elnök úr idejében -, akkor elolvadna a következő minimálbér-emelkedésnél. Ha a kormány szándékát jól értjük, akkor a kormány gondoskodni szeretne a gazdaság mellett az emberek életéről, ugyanakkor az emberek életével kapcsolatban a béremelés lehetőségéről is. Meg vagyok győződve arról, hogy bizonyos szint fölött ez elolvad, és ön nem mond mást, minthogy a szakmai minimálbér és a minimálbér legyen az alapja ennek a dolognak. Jelentem tisztelettel, eddig is ez volt, és erre rakódott rá, 2020-ban összességében 14 százalékkal emelkedett az ágazati bérpótlék, amely biztosítja a szociális szférában dolgozók béremelését.

Egy kis összehasonlítás. 2022. január 1-jétől a szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi ágazatban a bér további 20 százalékkal növekedett. Azt gondolom - ez egy összehasonlítás -, hogy 2010-re, az önök kormányzása idején 137 372 forint volt a foglalkoztatottak átlagbére, ma ez 370 ezer forint. Minden tisztelettel és természetesen a szociális ágazatban dolgozók teljes megbecsülésével is azt gondolom, hogy a kormány figyelemmel kíséri az ebben a szektorban dolgozók sorsát. Azt gondolom, ennek a megbecsülésnek a jele is volt, amikor 2016-ban a szociális munka napját is munkaszüneti nappá nyilvánította.

Mindezek ellenére megértem, és a béremelést természetesen támogatni fogjuk, amikor a kormány azt beterjeszti kellő időben és kellő hatékonysággal. Szeretném megköszönni a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi ágazatban dolgozóknak azt a munkát, amit erőn felül végeznek, még úgy is, hogy államtitkár úr nem mondta ki az igent, de azt gondolom, hogy a fogyatékossgal élők és egyéb megváltozott munkaképességűek szociális szolgáltatásáról szóló '93. évi III. törvényben az állami kötelező feladatellátásra igenis garancia van, hogy kipótolják az energiaszükségletet. Ez egy pályázati formában fog megjelenni az én tudomásom szerint. Tehát nem igaz az az állítás, hogy a kormány elengedi azoknak a nem egyházi és nem állami fenntartóknak a szerepét, akik fogyatékossgal élő vagy megváltozott munkaképességű emberek ellátásával foglalkoznak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Mielőtt megkérdezném, hogy kíván-e még valaki hozzászólni, annyit hadd mondjak, hogy úgy tudom, hogy kormányzati köszönetből nem lehet kifizetni a gázsámát, de cáfoljanak meg, ha nem így van. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Ez az 500 ezer forint, amit 2020-ban Semmelweis-napra a kormányzat adott az egészségügyi dolgozóknak, szerintem óriási lépés volt abban a tekintetben is, hogy egyrészt elismerte az egészségügyi ágazat helytállását a Covid-járványnak pont abban a szakaszában, amikor még fegyvertelenek voltunk, tehát se védőoltás, se igazi gyógyszer nem volt. Viszont akkor is szóvá tettük, én még akkor parlamenten kívül, hogy ugyanilyen, sőt lehet, hogy nehezebb dolguk volt a szociális szférában dolgozóknak az idősothonokban, a szociális intézményekben, még az egészségügyi intézményeknél is rosszabb körülmények között dolgoztak. Ráadásul az egészségügyi intézmények telítettsége nagyon sokszor olyan döntések hozatalára kényszerítette a szociális szférában dolgozókat, hogy kvázi kórházi és szakegészségügyi feladatokat kellett ellátniuk ennek az instrumentális háttérrel nélkül.

Akkor is szóvá tettük azt, hogy ez az 500 ezer forint egy olyan gesztus, ami ténylegesen mutat egyfajta társadalmi megbecsülést. Most ez egy olyan alkalom lenne, és pont ezért neveztük meg forrásként az áfabevételeket, hogy ilyen energiaárak, várható energiaárak, ilyen üzemanyagárak, ilyen infláció mellett azt azért mindenki tudja, hogy a szociális szférában dolgozók több tíz százalékkal le vannak maradva még az egészségügyi ágazatban dolgozókhöz képest is, tehát én ennek a gesztusértékét kiemelném. Ezzel tulajdonképpen kompenzálni lehetne, vagy jóvá lehetne tenni a két évvel ezelőtti elmaradást. Valószínűleg akkor valami költségvetési gátja volt annak, hogy ne terjesszék ki.

Ha már itt vagyunk, akkor én még egy szférát mondanék, amely szintén kimaradt akkor, ők a gyógyszeres társadalmi dolgozók, akik a megnövekedett gyógyszeres forgalomból nem részesültek, a gyógyszeres társadalmi tulajdonosok részesültek belőle, ha erről lehet szó, viszont a munka dandárját pont azok a szakasszisztensek végezték, akik a megnövekedett, főleg recept nélküli gyógyszerek kiváltásában közvetlenül találkoztak a beteg és a potenciálisan beteg emberekkel. Tehát én első körben most mindenképpen szeretnék támogatást szerezni ennek az 500 ezer forintos gesztusértékű bértámogatásnak, és jövőre, amennyiben nem lesznek ennek költségvetési gátjai, akkor mindenképpen szeretnék előterjesztést tenni majd arra, hogy ezt az elmaradt támogatást a gyógyszeres társadalmi asszisztensek is kapják meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem a bizottságot, hogy van-e további hozzászólási igény. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, a vitát lezárom. Az előterjesztőnek adom meg a szót a reagálásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

Gy. Németh Erzsébet reagálása

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kovács képviselő úr, azt gondolom, a pótlékok jó néhány egyéb további juttatásba nem számítanak bele, így például a jubileumi jutalomba sem. Tehát azt elvárni, hogy mondjuk 25-30-40 évet dolgozik valaki a szociális ágazatban, és utána egészen egyszerűen a jubileumi jutalma nem igazodik egyébként a tényleges jövedelméhez, ami ezzel a nagyon sokféle pótlékkal van valamilyen szintre feltornázva, én azt gondolom, tisztességesebb és korrekt megoldás lenne, ha ez az alapbérükben jelenne meg a szociális dolgozóknak.

Azt hiszem, a munkaszüneti napot idehozni, igen, jó néhány ágazat van, amely a munkaszüneti nappal próbálja, vagy a mindenkori kormányzat ezzel próbálja ezeket a helyzeteket orvosolni, de úgy, ahogy bizottsági elnök úr mondta, ebben a jelenlegi gazdasági, pénzügyi és társadalmi válságban, amiben Magyarország van, egészen egyszerűen ez nem egyenértékű azzal, hogy ha mondjuk egy ágazatban például a fizetéseket normálisan rendezik.

Nagyon örülök annak, hogy ha önnek és a kormánypárti többségnek van tudomása arról, hogy ilyen pályázat kiírásra kerül a fogyatékossgal élőket támogató civil szervezetek részére is. Annyira jó lett volna tényleg, hogy ha mondjuk államtitkár úr el tudja mondani itt, a bizottság színe előtt, és erről mondjuk akár hírt is lehetne adni, hogy milyen pályázat, mekkora összeggel, milyen civil szervezetek számára van, és meddig van lehetőség erre pályázni, illetve mikortól jutnak hozzá ezekhez a forrásokhoz.

Holnapután már decembert írunk, ha jól sejtem. Nyilván nemcsak az állampolgárok és a családok kapják meg az emelt rezsizsámlájukat, hanem ugyanez vonatkozik azokra a támogató, lakhatást nyújtó szervezetekre is, ahol egyébként tulajdonképpen ugyanúgy kvázi egy-egy lakásban élnek nagyon helyesen ezek a fogyatékossgal élő emberek. Mivel nincsen külön gázórája mindegyiküknek, vagy nincsen külön villanyórája mindegyiküknek, rájuk nulla forint értékben, vagy nulla mennyiségig vonatkozik a hatósági ár, és azok a szervezetek, amelyek vállalták az ő lakhatásukat és az ő életük biztosítását, egészen egyszerűen ehhez nem jutnak hozzá. Higgye el, képviselő úr, nem véletlenül terjesztem be ezt a javaslatomat, vagy nem véletlenül próbáltam ebben mindent megtudni. Egészen egyszerűen szervezetek sora keres meg azzal, hogy nagy bajban vannak, és ezek az emberek nem érdemlik meg azt, hogy ők kimaradjanak abból, ami szolgáltatást hatósági árban még olcsóbban meg tudnak vásárolni.

Arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy támogassa a határozati javaslatot. Nem arról szól a határozati javaslat támogatása most itt, a bizottsági ülésen - azt gondolom, a házszabállyal mindenki tisztában van -, hogy ebben döntés is születik, hanem csak arról, hogy kerüljön az Országgyűlés nyilvánossága elé, és plenáris ülésen beszélhessünk arról, hogy ma, 2022-ben elég-e az a megbecsülés például a szociális dolgozóknak, hogy az ő átlagjövedelmük bruttó 370 ezer forint. Azt gondolom, hogy nem, de vitassuk meg ezt az Országgyűlés színe előtt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Valóban igaz az, semmi mást nem kérünk a bizottságtól, mint azt, hogy adja meg a lehetőséget, és a döntést adja a tisztelt parlament kezébe. Nyilvánvaló módon az egy fontos dolog.

Határozathozatal

Szavazás fog következni. Ki az, aki támogatja a H/2010. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Senki.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen képviselő asszonynak az előterjesztést. A napirend tárgyalását ezennel lezárom.

A Roma Koordinációs Tanács üléseire tanácskozási joggal rendelkező állandó meghívott delegálása

Az 5. napirendi pontunk a Roma Koordinációs Tanács üléseire tanácskozási joggal rendelkező állandó meghívott delegálása. Nyilván mindenki ismeri ezt a lehetőséget, a Roma Koordinációs Tanács működéséről nem kívánnék itt külön

részletesen szólni, hiszen egyrészt tisztában vagyunk vele, másrészt mindenkinek lehetősége volt tájékozódni erről. Annyit szeretnék csak megjegyezni, hogy jelenleg nincs tudomásunk arról, hogy eddig összehívásra került volna ez a testület, azonban nagy valószínűség szerint december hónapban ez be fog majd következni.

Nyilván ennek a tükrében is indokolt az, hogy a bizottság éljen azzal a lehetőségével, hogy egy képviselő bizottsági tagot mi is delegáljunk ebbe az úgynevezett Koordinációs Tanácsba. A magam részéről azt javaslom a tisztelt bizottságnak, hogy Varga Ferenc képviselő urat delegálja a bizottság. Azt hiszem, képviselő úr eddig is tanúbizonyságot tett arról, hogy megfontolt, kitűnő ember, aki joggal tudja képviselni egyrészt a roma érdekeket, másrészt pedig a bizottságot ebben a Koordinációs Tanácsban. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e más javaslat? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A Fidesz-KDNP-frakció nevében mi Kovács Sándor képviselő urat delegáljuk, tehát az a javaslatunk, hogy őt delegálja a bizottság a Koordinációs Tanácsba.

ELNÖK: Nyilván tudomásul veszem, és szavazni is fogunk róla. Annyiban furcsa, hogy Varga Ferenc képviselő úr személyében is érdekelt, hiszen tudjuk, hogy... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Kovács Sándor képviselő úr is! - Kovács Sándor: Én is!)* Elfogadom!

Szavazunk akkor, azt hiszem, erről a kérdésről. Ki az, aki támogatja a benyújtott módosító javaslatot, tehát hogy Kovács Sándor alelnök urat delegáljuk... *(Kovács Sándor: Először szavazni kell az ön előterjesztéséről, mert nem vonta vissza a Varga Ferencre vonatkozó javaslatot!)* Köszönöm szépen, alelnök úr, de engedje már meg, hogy a sorrendet én döntsem el. *(Kovács Sándor: Tegye meg, elnök úr!)* Megtettem! Köszönöm szépen.

Határozathozatal

Tehát szavazunk akkor a módosító javaslatról. Ki az, aki támogatja, hogy Kovács Sándor alelnök úr legyen delegálva a bizottság részéről? *(Szavazás.)* 10 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Köszönöm szépen.

Ebben a formában, mivel a bizottság többsége döntött, okafogyott az én javaslatom. Köszönöm szépen Varga Ferenc együttműködését és megértését. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyebek

Mielőtt befejeznénk a munkánkat, az utolsó napirendi pontunk következik, az egyebek. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül van-e valakinek egyebekben hozzászólási igénye. *(Jelzésre:)* Látom, hogy igen, Komáromi Zoltán alelnök úr jelentkezett. Parancsoljon, öné a szó!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Bocsánat, hogy ebben a napirendi pontban szólok, de az előzőnél nem voltam elég gyors, és csak azért, mert Kovács Sándor alelnök úr számokat mondott a szociális szféra dolgozóinak átlagfizetésére. Ez 270 százaléka rá nőtt 12 év alatt, a képviselői tiszteletdíj pedig 567 százalékra... *(Kovács Sándor: Miért?)* Merthogy ugrottak a fizetések, és ez tényleg mindig előkerül. Én csak az összehasonlítási alap miatt és ezért szerettem volna a szociálisoknak segíteni, bocsánat, csak nem voltak számok a birtokomban. *(Kovács*

Sándor: Bocsánat, elnök úr múltkor is Sebők Évának szót adott, visszatérő napirendi pont lezárása után.)

ELNÖK: Így igaz! Nagyon nehéz utólag... *(Kovács Sándor: De az, hogy a képviselői tiszteletdíjat hasonlítja a szociális szféra dolgozóinak fizetéséhez, bocsánat, de...)* Aelnök úr, én megértem mind a két aelnököt. Szerintem nyugodtan beszéljék meg ezt a kérdést egymás között.

Valóban igaz az, tudomásul vettem, és önnek igaza van, hogy ebben az esetben, amikor annak lehetősége és formai módja van, ott kell szólni a vitában, de ez érvényes minden aelnökre, önre is, tehát nem adok szót ebben az ügyben senkinek. Azt nyilván nem tudtam, és nem is tudhattam, hogy Komáromi aelnök úr miben kér szót. Talán nem voltam elég fürge ahhoz, hogy elvegyem tőle a szót, de majd legközelebb ez elő fog fordulni. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincsen több, az egyebekben felvetett kérdés, a bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen mindenkinek a mai munkáját. További szép napot és hetet kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 58 perc)

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika